

Věc C-13/05

Sonia Chacón Navas

v.

Eurest Colectividades SA

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid)

„Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání –
Pojem „zdravotní postižení““

Stanovisko generálního advokáta L. A. Geelhoeda přednesené dne 16. března
2006 I - 6471
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 I - 6488

Shrnutí rozsudku

1. *Předběžné otázky – Příslušnost Soudního dvora – Meze
(Článek 234 ES)*
2. *Sociální politika – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Směrnice 2000/78
(Směrnice Rady 2000/78, článek 1)*

3. *Sociální politika – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Směrnice 2000/78 [Směrnice Rady 2000/78, čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 písm. c)]*
4. *Sociální politika – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Směrnice 2000/78 (Směrnice Rady 2000/78, článek 1)*

1. V rámci řízení upraveného v článku 234 ES založeného na jasné dělbě činností mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem spadá posouzení skutkových okolností věci do pravomoci vnitrostátního soudu. Stejně tak pouze vnitrostátnímu soudci, kterému byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, přísluší posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Společenství, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout.

v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázku, které jsou mu položeny.

(viz body 32–33)

Nicméně ve výjimečných případech přísluší Soudnímu dvoru zkoumat podmínky, za nichž byl dotázán vnitrostátním soudem, za účelem ověření své vlastní pravomoci. Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad práva Společenství nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu

2. Na osobu, která byla propuštěna svým zaměstnavatelem výlučně z důvodu nemoci, se nevztahuje obecný rámec pro boj proti diskriminaci na základě zdravotního postižení stanovený směrnicí 2000/78, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

I když totiž pojem „zdravotní postižení“ ve smyslu směrnice 2000/78 musí být chápán jako znamenající omezení vyplý-

vající z fyzických, duševních nebo psychických postižení, bránící účasti dotčené osoby na profesním životě, je jednoduché postavení naroveň pojmu „zdravotní postižení“ a pojmu „nemoc“ vyloučeno. Použitím pojmu „zdravotní postižení“ v článku 1 uvedené směrnice si zákonodárce úmyslně zvolil výraz, který se liší od výrazu „nemoc“. Krom toho význam přiznaný zákonodárcem Společenství opatřením k přizpůsobení pracoviště zdravotnímu postižení prokazuje, že zákonodárce měl na mysli případy, ve kterých je účast na profesním životě narušena dlouhodobě. Proto, aby omezení spadalo pod pojem „zdravotní postižení“, tak musí být pravděpodobné, že bude dlouhodobé.

stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, brání propouštění na základě zdravotního postižení, které není s ohledem na povinnost poskytovat zdravotně postiženým osobám přiměřenou úpravu odůvodněno skutečností, že dotčená osoba není kvalifikovaná, schopná a k dispozici pro výkon podstatných funkcí svého pracovního místa.

(viz bod 51, výrok 2)

V každém případě směrnice 2000/78 neobsahuje žádnou zmínku, ze které by vyplývalo, že pracovníci jsou chráněni na základě zákazu diskriminace na základě zdravotního postižení, jakmile se u nich projeví jakákoli nemoc.

4. Nemoc jako taková nemůže být považována za důvod doplňující důvody, na základě kterých směrnice 2000/78, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, zakazuje jakoukoli diskriminaci.

(viz body 43–47, výrok 1)

3. Zákaz diskriminace v oblasti propouštění na základě zdravotního postižení, stanovený v čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78, kterou se

Žádné ustanovení Smlouvy neobsahuje zákaz diskriminace na základě nemoci jako takové. Pokud jde o obecnou zásadu zákazu diskriminace, tato zásada zavazuje členské státy, pokud vnitrostátní

situace dotčená ve věci v původním řízení spadá do působnosti práva Společenství. Z toho nicméně nevyplývá, že by rozsah působnosti směrnice 2000/78 musel být rozšířen *per analogiam* na

případy mimo diskriminaci na základě důvodů taxativně stanovených v článku 1 této směrnice.

(viz body 54, 56–57, výrok 3)